

Redactioneel

Historisch onderzoek en uitgaven op historisch gebied worden vaak 'opgehangen' aan herdenkingen. *Bossche Bladen* doet daar in dit nummer ook aan mee. In 1629 en in 1944, respectievelijk 375 jaar en 60 jaar geleden, werd, zoals ieder van ons uit volle borst meezingt, *de tyrannie verdreven*. De bevrijding van Den Bosch, en kort daarna ons land, was een feest, de Duitse bezetting was immers een gruwel. Twijfels zijn er bij de inname van Den Bosch door de Staatsen onder Frederik Hendrik. Inname, wordt er altijd gezegd, en geen bevrijding. Daarna zijn de katholieken immers onderdrukt. Maar waar waren die gereformeerde Bosschenaren eigenlijk gebleven of die vele anderen die zich niet zo lekker voelden onder het Spaanse juk? Gevoed door negentiende-eeuwse katholieke strijdvaardigheid zijn allerlei fabels de wereld in gestrooid. Ik herinner hier even aan de discussie van enkele jaren geleden in de gemeenteraad of een scholengemeenschap wel naar Frederik Hendrik genoemd kon worden. En er zijn zelfs nog Bosschenaren die beweren dat er na de inname van de stad nogal wat lijken van argeloze katholieken in de Binnendieze dreven. Feit is natuurlijk dat na 1629, gezien de omstandigheden en in vergelijking tot de ons omliggende staten, een tolerante wind ging waaien. Geschiedenis is een discussie zonder eind. En dat moet zo blijven. Oorlog en geweld zetten mensen in beroering. Mevrouw Van Lith-Droogleever Fortuijn stelt de visie van verschillende Bosschenaren op de Gelderse Oorlog aan de orde. De auteur laat zien dat de achtergrond en de persoon van een chroniqueur bijdraagt aan diens verhaal over (ingrijpende) gebeurtenissen in de geschiedenis. Het tijdschrift gaat niet alleen over oorlog. Mensen maken gelukkig meer mee dan ellende en vervolging.

AV

